

ที่ สน ๐๐๑๘.๑/ว ๑๘๙๒๗

ศาลากลางจังหวัดสกลนคร
ถนนศูนย์ราชการ สน ๔๗๐๐๐

๓๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาประกาศกรมการปกครอง เรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบการรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมการปกครองแจ้งว่า อยู่ระหว่างการดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายและเป็นการประเมินการบังคับใช้กฎหมายว่ากฎหมายดังกล่าวได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายหรือไม่ คำนึงค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชนหรือไม่ หรือมีผลกระทบอื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือไม่ อย่างไร

ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือความคิดเห็นจากผู้ซึ่งมีสิทธิหรือหน้าที่หรือได้รับผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งหน่วยงานที่ปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย กรมการปกครองจึงขอให้แจ้งอำเภอ ประชาสัมพันธ์ ประกาศของกรมการปกครอง เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ให้เจ้าหน้าที่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และประชาชนทราบ เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ ผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) และให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตอบแบบการรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ และส่งแบบรวบรวมข้อมูลให้จังหวัดภายในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตรี

(รยรุ่ง ไครบุตร)

ปลัดจังหวัดสกลนคร ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

ที่ทำการปกครองจังหวัด

กลุ่มงานปกครอง

โทร. ๐-๔๒๗๑-๑๔๖๑ , ๐-๔๒๗๑-๖๖๓๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ประกาศกรมการปกครอง

เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของ
พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔

ด้วยกรมการปกครองอยู่ระหว่างการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย เป็นการประเมินการบังคับใช้กฎหมายว่ากฎหมายดังกล่าวได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมาย คู่มีค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชนหรือมีผลกระทบต่ออื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือไม่ อย่างไร และเพื่อให้ได้ข้อมูลหรือความคิดเห็นจากผู้ซึ่งมีสิทธิหรือหน้าที่ หรือได้รับผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งหน่วยงานที่ปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

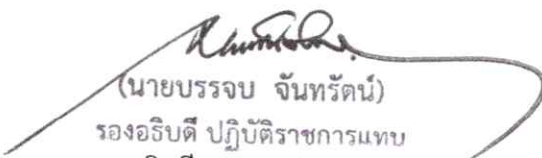
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๑ วรรคสี่ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ กรมการปกครองจึงดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ ด้วยวิธีการดังนี้

๑. รับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

๒. รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง
โทรศัพท์ ๐ ๒๗๙๑ ๗๐๒๐-๒๑

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายบรรจบ จันทรัตน์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

(สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่) (สำหรับประชาชน)

แบบการรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์
ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔
(เจ้าหน้าที่รัฐ)

คำถามเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย (โปรดทำเครื่องหมาย เพื่อตอบ
คำถาม)

๑. ท่านเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร

- ยังเป็นประโยชน์ (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
 ไม่เป็นประโยชน์ (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
 อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....

๒. มาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า คำว่า
"ช้างป่า ให้พึงเข้าใจว่า ช้างโขลงก็ดี ช้างเถื่อนก็ดี รวมนับว่าเป็นช้างป่าทั้งสิ้น" ท่านเห็นว่าบทนิยามดังกล่าว
ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
 ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
 อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....

๓. มาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า คำว่า
"จับช้าง ให้พึงเข้าใจว่า การที่จะจับช้างด้วยประการใด ๆ เช่น โปนช้าง หรือตั้งคอกดักช้าง นับว่าเป็นการจับ
ช้างทั้งสิ้น" ท่านเห็นว่าบทนิยามดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
 ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
 อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....

๔. มาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช่างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ กำหนดว่า คำว่า "ช่างสำคัญ ให้พึงเข้าใจว่า ช่างที่มีมงคลลักษณะ ๗ ประการ (๑) ตาขาว (๒) เพดานขาว (๓) เล็บขาว (๔) ขนขาว (๕) ฟันหนังขาว หรือสีคล้ายหม้อใหม่ (๖) ขนหางขาว (๗) อัณฑโคตรขาว หรือสีคล้ายหม้อใหม่" ท่านเห็นว่าบทนิยามดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๕. มาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช่างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ กำหนดว่า คำว่า "ช่างสีปลาด ให้พึงเข้าใจว่า ช่างที่มีมงคลลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดใน ๗ อย่าง คือ (๑) ตาขาว (๒) เพดานขาว (๓) เล็บขาว (๔) ขนขาว (๕) ฟันหนังขาว หรือสีคล้ายหม้อใหม่ (๖) ขนหางขาว (๗) อัณฑโคตรขาว หรือสีคล้ายหม้อใหม่" ท่านเห็นว่าบทนิยามดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๖. มาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช่างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ กำหนดว่า คำว่า "ช่างเนียม ให้พึงเข้าใจว่า ช่างที่มีมงคลลักษณะ ๓ ประการ คือ (๑) ฟันหนังดำ (๒) งามีลักษณะดังรูปปลีกกล้วย (๓) เล็บดำ" ท่านเห็นว่าบทนิยามดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๗. ท่านเห็นว่าควรกำหนดบทนิยามใดเพิ่มเติมหรือไม่ นอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ อย่างไรดังกล่าวข้างต้น

✎ เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....

๘. มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "การดูแลช้างป่า ให้เป็นหน้าที่กระทรวงมหาดไทย และสมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจปกครองในท้องถิ่น" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

✎ เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....

๙. มาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดจับช้างป่าโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

✎ เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....

๑๐. มาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ถ้าผู้ใดจะจับช้างป่าในท้องถิ่นมณฑลใด ให้ยื่นเรื่องราวตามแบบหลวงต่อสมุหเทศาภิบาลมณฑลนั้น ถ้าหากว่าผู้ว่าราชการจังหวัดใดได้รับอำนาจพิเศษที่จะอนุญาตให้จับช้างป่าในจังหวัดนั้นได้ จะยื่นเรื่องราวต่อผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

๑๑. มาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ให้ สมุหเทศาภิบาล และผู้ว่าราชการจังหวัดดูจำนวนช้างป่าที่มีอยู่ในมณฑล และจังหวัดที่ตนปกครอง ประมาณมาก น้อยเท่าใด การที่จะอนุญาตให้จับช้างป่า ให้อนุญาตจับแต่พอเท่าจำนวนที่ช้างจะเกิดเพิ่มเติมขึ้นทัน อย่าให้จับ มากจนเป็นเหตุให้พืชพันธุ์ช้างป่าในมณฑล และจังหวัดนั้นลดน้อยไป แต่การที่จะอนุญาตให้จับช้างต้องหารือ กระทบวงมหาดไทยเสียก่อนทุกราวไป ถ้ากระทบวงมหาดไทยเห็นว่า ไม่เป็นการขัดข้องอย่างใดแล้ว จึงจะ อนุญาตให้จับช้างได้" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

๑๒. มาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ถ้า สมุหเทศาภิบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า ช้างป่าในมณฑลและจังหวัดนั้นมีน้อยนัก จะไม่อนุญาตให้จับเพื่อ บำรุงพันธุ์ช้างป่าไว้ครั้ง ๑ คราว ๑ ก็ได้ หรือถ้าเห็นจำเป็นจะต้องให้จับบ้าง เพราะเหตุที่การค้าขายในมณฑลนั้น จำเป็นต้องใช้ช้างเป็นพาหนะ สมุหเทศาภิบาลจะให้จับช้างป่าในมณฑลนั้นเป็นช้างหลวง และอนุญาตราษฎรรับ เข้าไปใช้สอยประกอบกับการค้าขายก็ได้ แต่การจับต้องได้รับความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าว มาแล้วในมาตรา ๘ นั้นเสียก่อนเสมอ" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

๑๓. มาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ กำหนดว่า "ถ้ามีผู้ยื่นเรื่องราวขออนุญาตจับช้างป่า ให้สมุหเทศาภิบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมีอำนาจจะออกใบอนุญาตจัดการไตสวนข้อความเหล่านี้ให้เป็นที่พอใจก่อน คือ ข้อ ๑ ผู้ขออนุญาตต้องมีช้างต่อและกำลังพาหนะ ทั้งเครื่องมือที่จะจับช้างให้พอสมควรแก่การที่จะจับช้างให้ได้โดยเรียบร้อย ข้อ ๒ ผู้ขออนุญาตต้องทำสัญญาทันทน์บนให้ว่า ในการที่จะไปจับช้างป่า นั้น เมื่อจับช้างได้แล้วจะแจ้งให้เจ้าพนักงานซึ่งสมุหเทศาภิบาล และผู้ว่าราชการจังหวัดได้ตั้งไว้ให้เป็นผู้ตรวจตราทราบภายใน ๓ วันนับแต่วันที่จับได้ และจะส่งช้างหัวป่าหรือเสียหัวป่าแทนตัวช้างตามพระราชบัญญัตินี้ ก่อนที่จะพาช้างที่จับได้ไปที่อื่น ในการทำสัญญาทันทน์บนนี้ ถ้าสมุหเทศาภิบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรจะบังคับให้ผู้ขออนุญาตวางเงินประกัน หรือให้มีผู้รับประกันเป็นจำนวนเงินตามสมควรแก่จำนวนช้างที่จะจับเบ็ดเสร็จไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ก็เรียกได้ ถ้าผู้ขออนุญาตจับช้างกระทำผิดทันทน์บน เงินประกันและช้างที่จับได้ให้ริบเป็นของหลวงทั้งสิ้น ข้อ ๓ ต้องให้ผู้ขออนุญาตเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราให้พระราชบัญญัตินี้ก่อน" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

✎ เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๑๔. มาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ กำหนดว่า "เมื่อได้จัดการไตสวนตามความที่วามาในมาตราก่อนจนเป็นที่พอใจแล้ว จึงให้ออกใบอนุญาตให้ ใบอนุญาตใบ ๑ ให้มีกำหนดใช้ได้ ๑๒ เดือน แต่ผู้ได้รับอนุญาตจะเอาใบอนุญาตไปโอนต่อให้ผู้อื่นอีกไม่ได้เป็นอันขาด" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

✎ เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๑๕. มาตรา ๑๒ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ กำหนดว่า "ผู้ใดมีช้างสำคัญ หรือช้างสีประหลาด หรือช้างเนียม โดยเหตุที่ตนจับได้หรือโดยแม่ช้างของตนตกออกมา หรือโดยเหตุอื่นอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ต้องนำขึ้นทูลถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานบำเหน็จให้ตามสมควร

บรรดาช่างชนิดที่กล่าวมาแล้วนี้ ต้องเป็นและคงเป็นสมบัติของแผ่นดินเสมอ การที่จะโอนกรรมสิทธิ์แก่กันโดยวิธีซื้อขาย แลกเปลี่ยน ให้ปัน หรือโดยวิธีอื่นอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี นับว่าใช้ไม่ได้ทั้งสิ้น ผู้ที่ยึดถือช่างเช่นนั้นไว้ต้องมอบให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในเมื่อเจ้าหน้าที่สั่งให้นำส่ง และเจ้าหน้าที่มีอำนาจจะเข้ายึดเอาตัวช่างได้แม้โดยใช้อำนาจ หากผู้ที่รักษาช่างอยู่นั้นบิดพลิ้วไม่ยอมมอบตัวให้ ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

๑๖. มาตรา ๑๓ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช่างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ กำหนดว่า "กำหนดภาคหลวงที่จะเรียกในการจับช่างป่านี้ ให้เรียกโดยจำนวน ๕ ชัก ๑ จะเรียกโดยวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง ใน ๒ อย่างนี้ก็แล้วแต่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้จับช่างนั้นจะเห็นสมควร คือ ชัก ๑ ชักตัวช่างที่จับได้เป็นช่างหัวป่า ถ้าจับได้ ๕ ตัวชักตัว ๑ วิธีจะชักนั้นให้เขียนฉลากตัวช่างที่จับได้คละกัน และให้เจ้าพนักงานจับฉลากต่อหน้าผู้ขออนุญาต จับฉลากได้ตัวใดให้ชักช่างตัวนั้นไว้เป็นช่างหัวป่า ผู้ขออนุญาตต้องโยงช่างหัวป่าส่งยังที่ว่าการอำเภอหรือที่แห่งหนึ่งแห่งใด ซึ่งสมุหเทศาภิบาล และผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้สั่งให้ส่งภายในกำหนด ๓ เดือนนับแต่วันที่จับได้ ชัก ๒ ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจกับเจ้าของช่างตีราคาช่างป่าที่จับได้เทียบราคาที่จะขายได้ในเวลานั้นเป็นราคาเท่าใด ให้เรียกเงินตามจำนวน ๑ ใน ๕ แทนช่างหัวป่าจากผู้ขออนุญาต ถ้าหากว่าการตีราคาไม่เป็นที่ตกลงกัน ให้ทั้ง ๒ ฝ่ายเลือกคนกลางคน ๑ เป็นผู้ชี้ขาด" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

๑๗. มาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช่างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ กำหนดว่า "เมื่อผู้ที่ได้รับอนุญาตให้จับช่างป่า จับได้ช่างได้แล้ว ๑ หรือหลายเชือก ท่านว่าช่างนั้นยังคงเป็นสมบัติของแผ่นดิน และจะโอนไปเป็นสิทธิแก่ผู้รับอนุญาตจับช่างมิได้ นอกจากและจนกว่าจะได้ชำระเงินค่าภาคหลวงตามที่กล่าวในภาคนี้ครบถ้วนแล้ว" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....

๑๘. มาตรา ๑๕ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตจับช้างป่าให้เรียกเก็บดังนี้ คือ (๑) ถ้าใช้ช้างต่อหมอควาญไปเที่ยวไล้โพนจับช้างป่าให้ออกใบอนุญาตเป็นรายตัวช้างต่อตัวละ ๕๐ บาท (๒) ถ้าตั้งคอกดักช้างป่า ครั้งละหลาย ๆ ตัว ให้ออกใบอนุญาตคอกละ ๔๐๐ บาท ผู้ที่ได้รับอนุญาตไปแล้ว แม้ไม่ไปจับช้างป่าก็ดี หรือไปจับช้างป่าไม่ได้ก็ดี ไม่ต้องคืนค่าธรรมเนียมให้" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....

๑๙. มาตรา ๑๖ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ผู้รับอนุญาตให้จับช้างป่าในเขตแขวงจังหวัดใด จับได้แต่ในเขตแขวงจังหวัดนั้น จะเอาใบอนุญาตไปจับช้างในเขตแขวงอื่นไม่ได้ เว้นไว้แต่ ถ้าไล้โพนช้างในเขตแขวงจังหวัดที่ได้รับอนุญาต แต่ไปจับได้ในเขตแขวงจังหวัดอื่น ไม่มีโทษ" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....

๒๐. มาตรา ๑๗ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ผู้ใดจับช้างโดยวิธีใด ๆ ก็ตาม โดยมิได้รับอนุญาตตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่า ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๘๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับด้วยทั้ง ๒ สถาน ส่วนช้างซึ่งผู้กระทำความผิดจับได้นั้น ให้ริบเป็นของหลวง" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

๒๑. มาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ผู้ใดฆ่าช้างป่าโดยวิธีใด ๆ ก็ตาม ผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษสำหรับช้าง ๑ ตัวที่ได้ฆ่าตาย คือจำคุกไม่เกินกว่า ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับด้วยทั้ง ๒ สถาน" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

๒๒. มาตรา ๑๙ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ผู้ใดทำร้ายช้างป่าโดยวิธีใด ๆ ก็ตาม มีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๘ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับด้วยทั้ง ๒ สถาน" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

๒๓. มาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "แต่การลงโทษตามความใน ๒ มาตราข้างบนนั้น ท่านให้คงไว้ในเมื่อ (๑) ผู้ซึ่งฆ่าหรือทำร้ายช้างป่านั้น ได้กระทำลงโดยเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันชีวิต หรือทรัพย์สินสมบัติของตนหรือของผู้อื่น (๒) ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจับช้างป่า ทำการจับช้างเป็นผลให้ช้างต้องตาย หรือบาดเจ็บลงในระหว่างนั้น โดยพฤติการณ์อันพันวิสัยจะป้องกันหลีกเลี่ยงได้" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๒๔. มาตรา ๒๑ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ผู้ใดมีช้างสำคัญ หรือช้างสีประหลาด หรือช้างเนียมแล้ว และปล่อยเสีย หรือปิดบังซ่อนเร้นช้างนั้นไว้ หรือจะอย่างไรก็ตาม หากขัดขืนไม่นำขึ้นทูลถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตามความในมาตรา ๑๒ มีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท และโทษนี้ไม่ลบล้างการที่ช้างนั้นจักพึงต้องริบเป็นของหลวง" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๒๕. มาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ผู้ใดได้รับอนุญาตให้จับช้างป่าในจังหวัด ๑ แล้ว และนำไปอนุญาตนั้นไปใช้สำหรับจับช้างป่าในจังหวัดอื่น โดยเป็นการฝ่าฝืนความในมาตรา ๑๖ นั้นไซ้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๒๖. มาตรา ๒๓ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ให้กรมอัยการเป็นเจ้าหน้าที่สำหรับฟ้องร้องคดีซึ่งมีผู้ทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๒๗. มาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดว่า "ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้" ท่านเห็นว่าบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๒๘. ท่านเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ไม่ต้องตอบทุกประเด็นก็ได้)

- เลือกทุกข้อ
- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบต่อสิ่งสำคัญ
- อื่น ๆ
- ไม่เข้ากรณีใดกรณีหนึ่งข้างต้น

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๒๙. จากคำถามข้อ ๒๘ ท่านเห็นว่าก่อให้เกิดผลอย่างไร

 เขียนความคิดเห็น :

.....

.....

.....

.....

๓๐. ท่านเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....
.....

๓๑. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายในปัจจุบัน

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....
.....

๓๒. รายชื่อกฎหมายลำดับรองที่สำคัญและรายชื่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....
.....

๓๓. ท่านเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....
.....

๓๔. ท่านเห็นว่าโทษทางอาญา ตามกฎหมายฉบับนี้ ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร

- ยังมีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- ไม่มีความเหมาะสม (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง)
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....
.....

๓๕. ท่านเห็นว่าสมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร

- ยกเลิก
- แก้ไข ปรับปรุง
- บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้เหมาะสมแล้ว
- อื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....

๓๖. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

 เขียนความคิดเห็น :

.....
.....
.....

ชื่อ - สกุล ผู้ประสานงาน.....

ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน.....

หมายเลขโทรศัพท์.....